

POSVETILNA MOLITEV

Posvetilna in hkrati zahvalna molitev se prične, ko duhovnik začne hvalospev in ljudje vzklikajo: Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vsega stvarstva... in se konča z duhovnikovimi besedami: Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu... Vrh posvetilne molitve pa je v trenutku, ko duhovnik s polaganjem rok nad kruhom in vinom pokliče Svetega Duha. Takrat z močjo Božjega blagoslova spremeni kruh in vino v telo in kri Jezusa Kristusa in s tem postane zakramentalno navzoča Kristusova daritev na križu. Lahko si predstavljamo, kakšno ogromno moč imajo stegnjene roke pri somaševanju večdeset duhovnikov, ko vsi hkrati kličejo Svetega Duha. Če se poglobimo v ta trenutek evharistične molitve, lahko začutimo popolnost Božjega življenja, da naenkrat postanemo vsi udeleženci evharistije eno samo telo in en sam duh. Znamenju polaganja rok sledijo Jezusove besede: Vzemite in jejte od tega vsi, to je moje telo, ki se daje za vas, torej besede, ki so vedno znova sveže in žive, saj je preko duhovnika v tej molitvi navzoč Jezus. Z besedami: To delajte v moj spomin, je Cerkev naročena dolžnost, da vedno opravlja to Kristusovo oporoko. In tega se celo občestvo zave, ko po spremenjenju vzklika: Tvojo smrt oznanjamo, Gospod, in tvoje vstajenje slavimo, dokler ob koncu časov ne prideš v slavi.